

Ülke'nin bugünkü hazin durumu karşısında vatansever aydınların pek çoğu, evlerde, bürolarda, otel lobilerinde, kulüplerde, sık sık biraraya gelip **"Ne olacak bu memleketin hali?"** toplantıları yapıyorlar...

Bizim de bir grubumuz var...
Güçlü mü güçlü...

Deneyimli ve devletin sorumlu mevkilerinde bulunmuş, kültürlü, dürüst, haysiyetli ve memleket sever sivil-asker kişiler.. Çoğu emekli.

Zaman zaman toplanıyor, kendi aramızda çareler üretiyoruz. Bazen, diğer gruplarla biraraya geliyor,, daha geniş **"çare bulucular"**ı oluşturuyoruz. Sonunda iş, çareleri hayata geçirecek, bir büyük

beyini, yani, işin başına getirilecek kişiyi bulmaya kalıyor.

İşte burada anlaşıyor, daha doğrusu, bu ismi bulmakta zorlanıyoruz.

Eski isimler; **"yine mi onlar?"** tepkisi alırken, genç veya yeni isimler için **"bunlar da kim?"** sorusu gündeme geliyor.

*

Sonuçta anlaştık...

Bu dağınlığı toparlayabilecek, Türkiye'nin **"De Gaulle"**ü olabilecek isim üzerinde birleştik. 9'ncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel üzerinde...Olsa olsa Demirel **"tevhid bayrağı"** olabilir dedik..

"Başkası varsa söyleyin" sorusuna artık kimse cevap veremez olmuştu.

Bu nedenle Demirel'de karar kılındı. 30-35 kişiydik. Herkes heyecan içindeydi.

maya'nın yorumu

DEMİREL'İN SON PARTİSİ

ünal yaltırık

Bir an evvel Ankara'ya gidip görüşmek isteniyordu.

İtiraz ettim.

"Beyler" dedim, **"Hep birlikte Demirel'e gidersek ne diyeceğini size şimdiden söyleyeyim; İyi olur inşallah, siz çalışmaya devam edin, diyecektir."**

Bunun üzerine grup adına tek kişinin gidip görüşmesi kararlaştırıldı.

Ve beni görevlendirdiler.

*

Demirel'den randevu talebinde bulundum.

İki gün sonra İstanbul'a geleceğini söyleyerek bir Cumartesi günü saat 12.30 için, kalacağı Cevahir Otel'inde randevu verdi.

O gün 12.00 da oteldeydim.

Otel lobisi hınca hınc, onu

bekleyen eski partililer ve dostlarıyla doluydu.

Demirel görününce büyük bir gürültü ile etrafını sardılar. Asansörler kilittendi, merdivenler inilip-çıkılamaz hale geldi. Ortalık durulunca kaldığı 13. kata çıktım. O da beni aratıyormuş...Sarıldık. İçeride otelin sahibi, eski milletvekili Amasyalı, Dünya Göz Hastaneleri Sahibi ve İstanbul DYP eski il başkanı Orhan Keçeli'nin yeğeni vardı. Demirel; **"Bizim Ünal'la özel bir görüşmemiz var"** diyerek çıkmalarını rica etti. Sonra hanım doktorundan da bizi yalnız bırakmasını istedi.

Kararlıydım, herşeyi açık-seçik konuşacaktım. Geliş sebebini izah ettikten sonra memleketin perişan halini özetledim. Ve konuya girdim ;

"Beyefendi, sizinle 2-3 yıl önce bir röportaj yapmış ve size; 'Asıl şimdi kendim için bir şey istiyorsam namerdim deme zamanıdır. Başbakan ve Cumhurbaşkanı oldum diye bundan böyle pencere kenarında oturup demli çay içmekle mi yetineceksiniz, niçin duruyorsunuz, memleketin halini görmüyor musunuz?" diye sormuştum. Bana; **' Ben Cumhurbaşkanlığı yapmış kişiyim. Kendiliğimden ortaya çıkamam. Ancak ciddi bir çağrı olursa o zaman düşünür, karar veririm'** demiştiniz. Size **'Nasıl bir çağrı?' dediğim**de de **'Parlamento çağrı yapar, ordu yapar, Medya yapar, Halk yapar o zaman olur ancak'** diye cevap vermişsiniz."

- Evet doğrudur, böyle demiştim.

- Peki şimdi şöyle diyoruz; Biz,

Ağustos veya Eylül'de belirli bir günde, memleketin her yerinden 5000 civarında otobüs dolusu vatandaşı Güniz Sokağa yığsak, bütün Ankara girişi ve şehir içi trafiği felç olsa, otobüsler evinizin önünden geçerken ellerinde dövizlerle ; **“Kurtarbizi baba”** diye bağırsalar, bu durumu bir çağrı olarak kabul eder misiniz? Lütfen çok açık cevap verin..

- Seninle aynı samimiyetle konuşacağım. Evet kabul ederim. Bu durum karşısında başka türlü hareket edemem. Rahatlamıştım. Devam ettim;

- Şimdi, size belkide garip gelecek bir öneriyi arzetmek istiyorum. Ama lütfen hemen tepki göstermeyin.

- Söyle...

- Efendim, bizler, siz yasaklı iken kurdurduğunuz DYP'yi ülke insanına, **“DYP, Demirel'in Yeni Partisi demektir”** diye lanse etmiş ve kelimelerin baş harflerine göre böyle haber uçurmuştuk. Bu kez de Demirel'in Son Partisi demek istiyoruz....

- Ne demek o ?..

- Demokratik Sol Parti.

- Nasıl olacak?

- Otobüslerin gelişinden sonra, Ecevit size bir çağrıda bulunacak, DSP'nin başına geçmeniz için davet edecek. Sonra siz ve Ecevit müşterek bir basın toplantısı düzenleyerek, neden ve niçin'leri anlatmak suretiyle ülkenin kurtulması için bu çatı altında toplanılması gereğini vurguluyarak genel bir çağrı yapıp , **“ben de varım”** sloganı ile herkesi ve tüm küçük partileri toparlayıp ülkeyi düzlüğe çıkartacaksınız. Siz partinin başına geçip, Ecevit'i de onursal

başkan yaparak bir tevhid bayrağı görevi üstleneceksiniz. Vatan da; **“bunlarbirzamanlardüşman gibiydiler, durum çok vahim ki şimdi biraraya geldiler”** diye, ülkenin uçuruma sürüklendiğini anlayıp sizin etrafınızda toplanacak.

- Buna Ecevit yanaşacak mı ki?

-Tabii ki... kendisi yaşlandı ve hasta.. partisi %1'lerde, yok olmak üzere... Böylece, hem partisi, hem kendi, hem de ülke kurtulmuş olacak.

- Herkesi bize; **“solcu oldu”** mu dedirteceksin...

- Artık solculuk mu kaldı beyefendi?.. DSP şimdi bizden daha milliyetçi ve sağda...

- Aslında müthiş bir plan...

- Yeterki siz kabul edin... Emin olun seçimde birinci parti olunur.

- Ecevit'le görüşüldü mü ;

- Hayır siz evet demeden düşünmedik..

- Herhalde benden şimdi evet dememi beklemiyorsun. Çok düşünmem lâzım. Şimdi evet de demiyorum, hayır da demiyorum. Ama iyi düşünmüşsünüz..Akla gelmez müthiş bir organizasyon...

- Cevabınızı bekleyeceğiz...

-Tamam düşünüp sana bildireceğim.

- Efendim, Türkiye'nin kurtulması için bir De Gaulle'e ihtiyaç var mı, yok mu?

- Var tabii...

- Kim olabilir bu De Gaulle? Lütfen söyleyin de onun etrafında kenetlenelim.

- Makalende yazmışsın ya...

- Kim olabilir beyefendi ?

- Ben... Ben olabilirim.

- Sağolun...Biz de böyle düşünüyoruz.

Çıkan arkadaşlar çağrıldı ve birlikte yemek yedik, bana kitabını imzaladı ve ayrıldım.

*

Aradan 10 gün geçti geçmedi... Demirel suskunluğunu bozmuştu. Televizyonlara çıkıyor, iktidarı gümbür gümbür sarsıyordu...

Kendisine telefon edip **“Gecikmiyor muyuz ?”** diye soruyordum. **“Hayır daha erken”** diyordu.

.....

Sonra olanlar oldu...

Ecevit aniden beyin kanaması geçirip yoğun bakıma alındı.

Ve de öldü...

*

Eşimden yine müthiş bir dirsek yiyorum. **“Ne oluyorsun, kendine gel..al şu suyu iç..”** diyordu.

Kanter içinde fırlıyorum...

Bir bardak suyu zor içebiliyorum...

Son zamanlarda bana birşeyler oldu. Sık sık acaip rüyalar görüyorum..

Hayırdır inşallah, hayırdır inşallah...Hayırlara vesile olsun !..

Yeni yılınızı ve bayramınızı kutluyorum...

ünal
yaltırık